

Súd: Okresný súd Bratislava II
Spisová značka: 11C/140/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1212208251
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 11. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ivana Štíftová
ECLI: ECLI:SK:OSBA2:2015:1212208251.9

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava II v konaní pred sudkyňou JUDr. Ivanou Štíftovou v právnej veci navrhovateľa: Antónia Dragúňová - Bytokom, Medveďovej 21, Bratislava, IČO: 17 339 341, zastúpenej advokátom JUDr. Jindřichom Stoszekom, Černyševského 26, Bratislava proti odporcom: v 1. rade: P. R., nar. XX.XX.XXXX, bytom G. X, U., v 2. rade: H. R., nar. XX.XX.XXXX, bytom T. O. XX, R., o zaplatenie 12.266,03 Eur, takto

rozhodol:

Odporcovia v 1. a 2. rade sú p o v i n í zaplatiť navrhovateľovi, spoločne a nerozdielne, 7.063,25 Eur a náhradu trov konania pozostávajúcich zo zaplateného súdneho poplatku za návrh v sume 111,57 Eur, a náhradu trov právneho zastúpenia v sume 145,51 Eur k rukám právneho zástupcu navrhovateľa JUDr. Jindřicha Stoszeka, advokáta, do troch dní odo dňa právoplatnosti rozsudku.

Vo zvyšku súd návrh z a m i e t a.

o d ō v o d n e n i e :

Návrhom doručeným súdu dňa 20.04.2012 sa navrhovateľ domáhal, aby súd zaviazal odporcov na zaplatenie sumy 3.003,86 Eur s príslušenstvom titulom dlhu na nákladoch spojených s užívaním a vlastníctvom bytu na G. Č. X, súp. č. XXXX, nachádzajúcom sa v k.ú. N., zapísanom na LV č. XXXX, vrátane odmeny za správu a platby do fondu opráv a údržby za obdobie od roku 2010 do 31.3.2012. Dlžná suma pozostáva z neuhradených platieb na nákladoch spojených s užívaním a vlastníctvom bytu vrátane odmeny za správu a platby do fondu opráv a údržby v sume 2.216,81 Eur a sankcií za omeškanie s platbami v sume 787,05 Eur.

Podaním doručeným súdu dňa 4.12.2014, navrhovateľ žiadal, aby súd pripustil zmenu žalobného návrhu a zaviazal odporcov na zaplatenie sumy 12.266,03 Eur, ktorá pozostáva z neuhradených platieb na nákladoch za služby spojené s užívaním bytu a platieb do fondu opráv v sume 7.433,83 Eur a sankcií za omeškanie s platbami v sume 4.832,20 Eur za obdobie rokov 2010 - 2014.

Uznesením č.k. 11C/140/2012-125 zo dňa 10.04.2015 súd pripustil zmenu žalobného návrhu. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 19.5.2015.

Na pojednávanie súdu, ktoré sa uskutočnilo dňa 27.11.2015 sa odporkyňa v 1. rade nedostavila, svoju neprítomnosť na pojednávaní ničím neospravedlnila ani nepožiadala z dôležitého dôvodu o odročenie pojednávania, hoci predvolanie naň mala riadne a včas doručené, preto súd pojednával v jej neprítomnosti podľa § 101 ods. 2 O.s.p.

Súd vykonal vo veci dokazovanie výsluchom odporcu v 2. rade, prednesom právneho zástupcu navrhovateľa, oboznámil sa s listinnými dôkazmi založenými v spise a zistil nasledovný skutkový stav:

Dňa 20.11.1999 bola podľa § 8 zákona č. 182/1993 Z.z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov uzavretá medzi navrhovateľom ako správcom bytového domu a odporcami ako vlastníkmi bytu zmluva o výkone správy, podľa ktorej sa správca zaviazal zabezpečiť plnenia spojené s užívaním bytov, správou nebytových priestorov a správou bytového domu okrem iného aj na G. I. Č.. X. Vlastníci bytov sa zaviazali, že za zabezpečenie dojednanej správy zaplatia správcovi odplatu vo výške dojednanej v tejto zmluve.

Podľa čl. 4.11 zmluvy uzavretej s vlastníkmi bytov a nebytových priestorov dňa 1.2.2008, obsahom ktorej sú viazaní i odporcovia (§ 8a ods. 1 zák. č. 182/1993 Z.z.) vyplýva, že správca je oprávnený účtovať poplatok z omeškania mesačnej platby vlastníka bytu do fondu opráv, zálohových platieb za služby a platbu za výkon správcovskej činnosti vo výške 5,-Sk za každý deň omeškania platby. Omeškanie sa počíta ako rozdiel medzi termínom pripísania platby na účet a termínom určeným v tejto zmluve.

Z výpisu z listu vlastníctva č. XXXX, okres U. Z., Obec Bratislava - m.č. N., k.ú. N. vyplýva, že odporcovia v 1. a 2. rade sú podieloví spoluvlastníci bytu č. X, na X. R. bytového domu na G. Č.. X, súp. č. XXXX o veľkosti podielu 1/2 a na spoločných častiach a zariadeniach domu o veľkosti podielu XXXX/XXXXXX. Vlastnícke právo k bytu odporcovia nadobudli na základe kúpnej zmluvy pod č. T. - XXXXX/XX zo dňa 30.8.1999.

V období od 31.01.2008 do 13.04.2011 bola ako vlastník bytu v katastri nehnuteľností zapísaná spoločnosť D+D Finance s.r.o., Športová 20, Nové mesto nad Váhom. Právnym titulom zapísania vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností bola Zmluva o zabezpečení záväzku pod č. T. XXXXXX/XX zo dňa 31.1.2008.

Z rozsudku Okresného súdu Bratislava II č.k. 17C/327/2007-149 zo dňa 10.02.2011 súd zistil, že zmluva o úvere č. XXXX/XXX uzavretá dňa 30.05.2007 medzi D+D Finance s.r.o., ako veriteľom a P. R. a H. R. ako dlžníkmi je neplatná. Súd zároveň určil, že zmluva o zabezpečení záväzku prevodom vlastníckeho práva k nehnuteľnosti č. XXXX/XXX uzavretá dňa 30.05.2007 medzi účastníkmi zmluvy je neplatná a nehnuteľnosť - byt číslo X, X.poschodie na G. I. Č.. X T. U., v bytovom dome, súp.č. XXXX, zapísaný na LV č. XXXX ako aj spoluvlastnícky podiel na spoločných častiach a zariadeniach domu vo veľkosti XXXX/XXXXXX a spoluvlastnícky podiel vo veľkosti XXXX/XXXXXX k pozemkom, patrí do podielového spoluvlastníctva P. R. a H. R., v podiele každému v jednej polovici. Súd zároveň rozhodol o trovách konania. Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 13.4.2011.

Z vyúčtovania nákladov za užívanie bytu a plnenia spojené s užívaním bytu za obdobie od 01.01.2008 - 31.12.2008 súd zistil, že celkové náklady na byt za uvedené obdobie boli v sume 1.870,38 Eur (58.347,10,-Sk), pričom odporcovia zaplatili 1.299,51 Eur (39.149,-Sk). Za rok 2008 tak odporcom vznikol nedoplatok v sume 570,87 Eur.

Z vyúčtovania nákladov za užívanie bytu a plnenia spojené s užívaním bytu za obdobie od 01.01.2009 - 31.12.2009 súd zistil, že celkové náklady na byt za uvedené obdobie boli v sume 2.291,17 Eur. V roku 2009 zaplatili odporcovia celkom 2.190,61 Eur (10x124,10 Eur + 2x118,80 Eur + 712,01 Eur). Z vyúčtovania nákladov ďalej vyplýva, že dňa 22.2.2010 bola odporcami uhradená suma 151,19 Eur, dňa 23.2.2010 suma 129,50 Eur.

Z vyúčtovania nákladov za užívanie bytu a plnenia spojené s užívaním bytu za obdobie od 01.01.2010 - 31.12.2010 súd zistil, že celkové náklady na byt za uvedené obdobie boli v sume 2.008,32 Eur, pričom odporcovia zaplatili 2.475,59 Eur (151,19 Eur x 11 + 812,50 Eur).

Z vyúčtovania nákladov za užívanie bytu a plnenia spojené s užívaním bytu za obdobie od 01.01.2011 - 31.12.2011 súd zistil, že celkové náklady na byt za uvedené obdobie boli v sume 1.832,18 Eur, pričom odporcovia zaplatili 604,40 Eur (151,19 Eur x 4). Za rok 2011 tak odporcom vznikol nedoplatok v sume 1.227,78 Eur.

Z vyúčtovania nákladov za užívanie bytu a plnenia spojené s užívaním bytu za obdobie od 01.01.2012 - 31.12.2012 súd zistil, že celkové náklady na byt za uvedené obdobie boli v sume 2.037,23 Eur, pričom odporcovia zaplatili 0 Eur. Za rok 2012 tak odporcom vznikol nedoplatok v sume 2.037,23 Eur.

Z vyúčtovania nákladov za užívanie bytu a plnenia spojené s užívaním bytu za obdobie od 01.01.2013 - 31.12.2013 súd zistil, že celkové náklady na byt za uvedené obdobie boli v sume 1.949,40 Eur, pričom odporcovia zaplatili 0 Eur. Za rok 2013 tak odporcom vznikol nedoplatok v sume 1.949,40 Eur.

Z vyúčtovania nákladov za užívanie bytu a plnenia spojené s užívaním bytu za obdobie od 01.01.2014 - 31.12.2014 súd zistil, že celkové náklady na byt za uvedené obdobie boli v sume 1.925,73 Eur, pričom odporcovia zaplatili 0 Eur. Za rok 2014 tak odporcom vznikol nedoplatok v sume 1.925,73 Eur.

Právny zástupca navrhovateľa vo svojom prednese zotrval na podanom návrhu v znení jeho zmeny a žiadal, aby súd zaviazal odporcov na zaplatenie sumy 12.266,03 Eur, ktorá suma pozostáva z neuhradených nákladov za bývanie v sume 7.433,83 Eur a sankcií za omeškanie s platbami vo výške 4.832,20 Eur a to za obdobie od roku 2010 až do konca roku 2014 vrátane. Navrhovateľ k objasneniu platieb uviedol, že v roku 2010 odporkyňa v 1. rade uhradila 3 platby a to 151,19 Eur, ktorá platba bola započítaná na úhradu za mesiac február 2010, ďalšie platby v sume 151,19 Eur a 129,50 Eur, teda celkom v sume 280,59 Eur boli započítané na úhradu nedoplatku z vyúčtovania za rok 2008.

Odporca v 2. rade sa vo svojej výpovedi bránil tým, že v byte, na ktorom viaznu nedoplatky a ktorého je podielovým spoluvlastníkom nebýva už 15 rokov, pričom všetky poplatky za byt mala platiť odporkyňa v 1. rade, sú to jej dlžoby. Okrem vlastníctva predmetného bytu na G. I. X v podiele jednej polovice nevlastní nič, čím by mohol dlh splatiť.

Podľa § 6 ods. 1 zák. č. 182/1993 Z.z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov, na správu domu sa zriaďuje spoločenstvo vlastníkov bytov a nebytových priestorov v dome (ďalej len "spoločenstvo"), ak vlastníci bytov a nebytových priestorov neuzavrú zmluvu o výkone správy s inou právnickou osobou alebo fyzickou osobou (ďalej len "správca"), najmä s bytovým družstvom.

Podľa § 8 ods. 1 zákona č. 182/1993 Z.z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov, správcom môže byť právnická osoba alebo fyzická osoba podnikateľ, ktorá má v predmete podnikania alebo v predmete činnosti správu a údržbu bytového fondu. Činnosť správcu môže byť vykonávaná len podľa tohto zákona.

Podľa § 8b) písm. e) zákona č. 182/1993 Z.z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov, pri správe domu je správca povinný sledovať úhrady za plnenia a úhrady preddavkov do fondu prevádzky údržby a opráv od vlastníkov bytov a nebytových priestorov v dome a vymáhať vzniknuté nedoplatky.

Podľa § 32d zákona č. 182/1993 Z.z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov, vlastníci bytov a nebytových priestorov v dome, správcovia a predsedovia sú povinní zmluvy o výkone správy alebo zmluvy o spoločenstve uzatvorené do 1. apríla 2010 uviesť do súladu s týmto zákonom do 31. marca 2011. Tie časti zmluvy o výkone správy alebo zmluvy o spoločenstve, ktoré sú v rozpore s ustanoveniami tohto zákona, sú po uplynutí tejto lehoty neplatné.

Podľa § 25 ods. 2 zákona č. 182/1993 Z.z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov, ak je byt alebo nebytový priestor v spoluvlastníctve, majú spoluvlastníci bytu alebo nebytového priestoru postavenie vlastníka bytu alebo nebytového priestoru a zodpovedajú voči ostatným vlastníkom bytov a nebytových priestorov v dome podľa osobitného predpisu.

Podľa § 139 ods. 1 Občianskeho zákonníka, z právnych úkonov týkajúcich sa spoločnej veci sú oprávnení a povinní všetci spoluvlastníci spoločne a nerozdielne.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon ktorý svojim obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa § 41 Občianskeho zákonníka, ak sa dôvod neplatnosti vzťahuje len na časť právneho úkonu, je neplatnou len táto časť, pokiaľ z povahy právneho úkonu alebo z jeho obsahu alebo z okolností, za ktorých k nemu došlo, nevyplýva, že túto časť nemožno oddeliť od ostatného obsahu.

Vychádzajúc z citovaných zákonných ustanovení a vykonaného dokazovania mal súd v konaní preukázané, že odporcovia v 1. a v 2. rade sú vlastníkami bytu na G. I. X v Bratislave a to každý o veľkosti podielu 1/2. Vlastníctvo k bytu bolo v priebehu rokov 2008 až 2011 sporné, čo mohlo vyvolať pochybnosti o tom, kto bol povinný platiť platby spojené s užívaním a vlastníctvom bytu vrátane odmeny za správu a platby do fondu opráv. Rozsudkom Okresného súdu Bratislava II č.k. 17C/327/2007-149 zo dňa 10.02.2011, súd určil, že zmluva o zabezpečení záväzku prevodom vlastníckeho práva k nehnuteľnosti č. XXXX/XXX uzavretá dňa 30.05.2007 (teda k uvedenému bytu) medzi spoločnosťou D+D Finance s.r.o., ako veriteľom a P.N. R. a H. R. ako dlžníkmi, je neplatná. Vlastníkmi bytu a teda aj osobami povinnými platiť úhrady spojené s užívaním bytu aj za sporné obdobie sú a aj boli odporcovia.

Z vyjadrení navrhovateľa vyplynulo, že niektoré platby, ktoré zaplatila odporkyňa v 1. rade v roku 2010, boli započítané na úhradu nedoplatku za rok 2008. Vychádzajúc z uvedeného tvrdenia navrhovateľa ako aj predložených listinných dôkazov, bolo preto potrebné a nevyhnutné pri posudzovaní dôvodnosti uplatneného nároku vychádzať aj z vyúčtovaní za roky 2008 a 2009.

Pri výpočte dlžnej sumy súd vychádzal z navrhovateľom predložených ročných vyúčtovaní nákladov a služieb spojených s užívaním bytu a postupoval nasledovne:

Podľa vyúčtovania nákladov za rok 2008 bola výška nedoplatku 570,87 Eur. V roku 2009 odporcovia uhradili dňa 30.6.2009 sumu 712,01 Eur. Z časovej súvislosti vykonanej platby je zrejmé, že sa jednalo o úhradu nedoplatku za rok 2008. Pokiaľ aj právny zástupca navrhovateľa uviedol, že až platby v roku 2010 v celkovej sume 280,69 Eur boli započítané na úhradu dlhu z roku 2008, toto tvrdenie súd nemal ničím preukázané, nakoľko zo strany navrhovateľa chýba akýkoľvek započítací prejav, ktorý by toto tvrdenie potvrdzoval. Pokiaľ teda v roku 2009, po doručení vyúčtovania za rok 2008 bola odporcami zaplatená suma 712,01 Eur, potom za rok 2008 bol dlh odporcov v celom rozsahu zaplatený a po úhrade sumy 570,87 Eur titulom nedoplatku za rok 2008, ostalo v roku 2009 z tejto úhrady ešte 141,14 Eur (čo napokon vyplýva aj z prehľadu platieb vo vyúčtovaní za rok 2009).

V roku 2009 náklady činili 2.291,17 Eur. Odporcovia uhradili celkom 1.478,60 Eur (10x124,10 Eur + 2x118,80 Eur) + 141,14 Eur (ako platba, ktorá zvýšila po úhrade nedoplatku za rok 2008 t.j. 712,01 Eur - 570,87 Eur), t.j. 1.619,74 Eur. Teda v roku 2009 vznikol odporcom reálny nedoplatok v sume 671,43 Eur (2.291,17 Eur - 1.619,74 Eur). Platby uhradené 22.2.2010 a 23.2.2010 v sume 280,69 Eur (151,19 Eur + 129,50 Eur), ktoré navrhovateľ tvrdil, že boli započítané na úhradu nedoplatku za rok 2008 bolo potrebné z dôvodov uvedených vyššie, kedy je zrejmé, že nedoplatok za rok 2008 odporcami už bol uhradený a to platbou realizovanou v roku 2009 v sume 712,01 Eur, započítať na platby v roku 2010.

V roku 2010 náklady činili 2.008,32 Eur. Odporcovia uhradili celkom 1.814,28 Eur (12x151,19 Eur z toho jedna platba bola uhradená 22.2.2010) + dňa 23.2.2010 bola uhradená suma 129,50 Eur a dňa 24.6.2010 bola uhradená suma 812,50 Eur. Z časovej súvislosti vykonanej platby, ako aj zo samotného prehľadu platieb za rok 2010 je aj v tomto prípade zrejmé, že suma 812,50 Eur uhradená odporcami dňa 24.6.2010 slúžila na úhradu nedoplatku za rok 2009. Pokiaľ teda v roku 2010, po doručení vyúčtovania za rok 2009 bola odporcami zaplatená suma 812,50 Eur, potom za rok 2009 bol dlh odporcov v celom rozsahu zaplatený a po úhrade sumy 812,50 Eur titulom nedoplatku za rok 2009, ostalo v roku 2010 z tejto platby ešte 141,07 Eur (812,50 Eur - 671,43 Eur). Celkom teda na rok 2010 bolo potrebné započítať sumu 2.084,85 Eur (1.814,28 Eur + 129,50 Eur + 141,07 Eur) V roku 2010 teda odporcom vznikol preplatok v sume 76,53 Eur (2.008,32 Eur - 2.084,85 Eur).

V roku 2011 náklady na byt, ktorého vlastníkami sú odporcovia činili 1.832,18 Eur, odporcovia zaplatili na úhradách celkom 604,76 Eur, teda nedoplatok za rok 2011 predstavuje 1.227,42 Eur.

V roku 2012 náklady na byt, ktorého vlastníkami sú odporcovia činili 2.037,23 Eur, odporcovia zaplatili na úhradách 0 Eur, teda nedoplatok za rok 2012 predstavuje 2.037,23 Eur.

V roku 2013 náklady na byt, ktorého vlastníkami sú odporcovia činili 1.949,40 Eur, odporcovia zaplatili na úhradách 0 Eur, teda nedoplatok za rok 2012 predstavuje 1.949,40 Eur.

V roku 2014 náklady na byt, ktorého vlastníkami sú odporcovia činili 1.925,73 Eur, odporcovia zaplatili na úhradách 0 Eur, teda nedoplatok za rok 2012 predstavuje 1.925,73 Eur.

Celková výška nedoplatku za obdobie rokov 2010 - 2014 potom predstavuje 7.063,25 Eur (+ 76,53 Eur - 1.227,42 Eur - 2.037,23 Eur - 1.949,40 Eur - 1.925,73 Eur).

K takému istému výsledku je možné dospieť i nasledovným spôsobom:

Vyúčtovanie nákladov za rok 2008:	Vyúčtovanie nákladov za rok 2009:
náklady: 1.870,38 Eur (58.347,10,-Sk)	náklady: 2.291,17 Eur
úhrada: 1.299,51 Eur (39.149,-Sk)	úhrada: 2.471,30 Eur
rozdiel: - 570,87 Eur	rozdiel: + 180,13 Eur

Vyúčtovanie nákladov za rok 2010:	Vyúčtovanie nákladov za rok 2011:
náklady: 2.008,32 Eur	náklady: 1.832,18 Eur
úhrada: 2.475,59 Eur	úhrada: 604,76 Eur
rozdiel: + 467,27 Eur	rozdiel: - 1.227,42 Eur

Vyúčtovanie nákladov za rok 2012:	Vyúčtovanie nákladov za rok 2013:
náklady: 2.037,23 Eur	náklady: 1.949,40 Eur
úhrady: 0 Eur	úhrady: 0 Eur
rozdiel: - 2.037,23 Eur	rozdiel: - 1.949,40 Eur

Vyúčtovanie nákladov za rok 2014:
náklady: 1.925,73 Eur
úhrady: 0 Eur
rozdiel: - 1.925,73 Eur

Vychádzajúc i z uvedeného spôsobu výpočtu výška dlžnej sumy činí 7.063,25 Eur (- 570,87 + 180,13 + 467,27 - 1.227,42 - 2.037,23 - 1.949,40 - 1.925,73).

V zostávajúcej časti súd návrh ako nedôvodný zamietol, keď zároveň vychádzal z toho, že pre zistenie skutočnej výšky dlžnej sumy je rozhodujúce ročné vyúčtovanie nákladov a služieb a nie zálohovo určené mesačné platby, ktoré správca bytového domu určuje iba na základe predpokladanej výšky nákladov na príslušný rok. V písomnom vyhotovení rozsudku súd zároveň opravil zrejmu sčítaciu chybu oproti vyhlásenému zneniu, keď sumu + 76,53 Eur zistenú ako preplatok za rok 2010 nesprávne pri vyhlásení rozsudku započítal na zistený nedoplatok (7.139,78 Eur), hoci sa jednalo o kladnú položku a o túto sumu mala byť výška zisteného celkového nedoplatku ponížená.

Súd taktiež zamietol návrh aj v časti čo do poplatku z omeškania, ktoré si navrhovateľ uplatnil z jednotlivých dlžných súm podľa bodu 4.11 zmluvy, nakoľko zmluva o výkone správy uzavretá medzi správcom bytového domu a vlastníkami bytov a nebytových je v tejto časti pre rozpor so zákonom neplatná, pretože poplatok z omeškania ako sankciu za omeškanie s plnením peňažného záväzku možno platne dohodnúť iba tam, kde to zákon výslovne umožňuje (§ 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka). Zákon č. 182/1993 Z.z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov, upravujúci povinnosti vlastníkov, vrátane peňažných plnení, však takýmto zákonom nie je.

Záverom treba uviesť, že pokiaľ sa odporca v 2. rade bránil tým, že v byte nebýva už 15 rokov, jeho obrana je bez právneho významu, nakoľko v prípade podielového spoluvlastníctva, zo záväzkov (právnych úkonov) vyplývajúcich spoluvlastníkom zo zmluvy o výkone správy, ktoré sa týkajú spoločnej veci sú oprávnení a povinní všetci spoluvlastníci spoločne a nerozdielne (§ 139 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Vzájomné vysporiadanie spoluvlastníkov je ich vnútornou záležitosťou.

O trovách konania súd rozhodol v zmysle § 142 ods. 2 O.s.p. podľa ktorého, ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

Ustanovenie § 142 ods. 2 O.s.p. zotrváva na zásade zodpovednosti za úspech v konaní a stanovuje, že v prípade čiastočného úspechu v konaní účastníci majú právo na pomernú náhradu trov konania v závislosti od pomeru úspechu. V prípade, ak je pomer úspechu rovnovážny, súd môže rozhodnúť,

že žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. V takomto prípade, je potrebné ustáliť matematické vyjadrenie úspechu a neúspechu a podľa neho rozhodnúť o náhrade trov konania.

Navrhovateľ sa svojim návrhom domáhal od odporcov zaplata sumy 12.266,03 Eur (100% nároku) v zmysle podaného návrhu v znení jeho zmeny, ktorá bola pripustená uznesením č.k. 11C/140/2012-125 zo dňa 10.04.2015. Súd priznal navrhovateľovi 7.063,25 Eur. Pre ustálenie matematického výpočtu je potrebné vypočítať percentuálnu úspešnosť navrhovateľa v konaní t.j. $7063,25 \text{ Eur} \times 100 : 12.266,03 = 57,58 \%$. Matematicky z toho vychádza, že úspech navrhovateľa bol 57,58 % . Úspech odporcov v konaní potom predstavuje 42,42 % (100 % - 57,58%). Od úspechu navrhovateľa je však potrebné odpočítať úspech odporcov v konaní t.j. $57,58\% - 42,42\%$ to znamená, že konečný úspech navrhovateľa v konaní bol 15,16%.

Miera úspechu u navrhovateľa predstavuje 15,16% čo znamená, že navrhovateľ má právo na náhradu 15,16% z vyčíslených trov konania. Súd pri počítaní základnej sadzby tarifnej odmeny za jeden právny úkon vychádzal do rozšírenia návrhu zo sumy 3.003,86 Eur, kde hodnota jedného právneho úkonu predstavuje 121,17 Eur a následne vychádzal zo sumy 12.266,03 Eur, kde hodnota jedného právneho úkonu činí 287,14 Eur. Pri výpočte výšky odmeny však súd vychádzal zo sumy 237,34 Eur, t.j. výšky odmeny, ktorú si uplatnil právny zástupca navrhovateľa.

Trovy právneho zastúpenia navrhovateľa, podľa Vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z. účinnej ku dňu vykonania úkonu právnej služby pozostávajú:

a) z úkonov právnej služby:

- príprava a prevzatie zastúpenia v roku 28.02.2012 (§ 13a ods. 1 písm. a).....121,17 Eur
- podanie vo veci samej (návrh) 19.04.2012 (§13a ods. 1 písm. c) 121,17 Eur
- účasť na pojednávaní dňa 07.11.2013 (§ 13a ods. 4)..... 30,31 Eur
- účasť na pojednávaní dňa 04.02.2014 (§ 13a ods. 1 písm. d)..... 121,17 Eur
- rozšírenie návrhu 01.12.2014 (§13a ods. 1 písm. c) 121,17 Eur
- účasť na pojednávaní dňa 27.11.2015 (§ 13a ods. 1 písm. d)..... 237,34 Eur
- Spolu 752,33 Eur

b) režijný paušál 2 x 7,63-eur (2 úkony právnej služby v roku 2012) + 1 x 7,81-eur (úkon právnej služby v roku 2013) + 2 x 8,04-eur (2 úkony právne služby v roku 2014) + 1 x 8,39-eur (úkon právnej služby v roku 2015), t.j. celkom 47,54-eur

c) Iné trovy konania

- a) súdny poplatok za návrh 180-eur
- b) súdny poplatok za rozšírenie návrhu 556-eur

Trovy právneho zastúpenia predstavujú celkom (752,33 + 47,54), t.j. 799,87 + 20% DPH - t.j. 959,84-eur + iné trovy konania (zaplatený súdny poplatok) v sume 736-eur. Z toho 15,16% náhrada trov právneho zastúpenia predstavuje 145,51 Eur a 15,16% náhrada iných trov konania (zaplatený súdny poplatok) predstavuje 111,57 Eur.

Súd nepriznal navrhovateľovi náhradu trov právneho zastúpenia za účasť na pojednávaní súdu dňa 7.11.2013 v plnom rozsahu, ale len vo výške 1/4 a to v zmysle § 13a ods. 4 vyhlášky č. 655/2004 Z.z., nakoľko pojednávanie bolo odročené bez prejednávania veci samej. Ďalej súd nepriznal navrhovateľovi náhradu trov právneho zastúpenia za jeden úkon právnej služby - vyjadrenie k odporu zo dňa 1.8.2012, nakoľko odpor bol podaný pôvodným odporcom v 3. rade, voči ktorému bolo konanie uznesením zo dňa 16.12.2013, č.k. 11C 140/2012 - 68 zastavené a týmto rozhodnutím bolo rozhodnuté aj o trovách konania tohto účastníka. Súd taktiež nepriznal navrhovateľovi náhradu trov právneho zastúpenia za jeden úkon právnej služby - rozšírenie návrhu vo výške 237,34 ale len v sume 121,17-eur, nakoľko predmetom sporu v čase podania návrhu na rozšírenie návrhu bolo zaplata istiny 3003,86-eur. Napokon súd v zmysle vyhl. č. 655/2004 Z.z. znížil režijný paušál uplatnený právnym zástupcom navrhovateľa za jednotlivé roky, tak ako mu tento prináleží podľa výšky stanovenej výpočtovým základom platným pre kalendárny rok, v ktorom bol úkon právnej služby vykonaný.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia na tunajšom súde, písomne v troch vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,

- a) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- b) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- c) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- d) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- e) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.